

БЪЛГАРСКИ ВЕСТИ

BOLGÁR HÍREK 06 · 2020

ВЕСТНИК НА БЪЛГАРИТЕ В УНГАРИЯ

WWW.BOLGAROK.HU

A MAGYARORSZÁGI BOLGÁROK KÉTNYELVŰ HAVILAPJA

УНГАРСКИ УЧЕНИ ЗА КИРИЛО-МЕТОДИЕВОТО ДЕЛО

MAGYAR TUDÓSOK
CIRILL ÉS METÓD MUNKÁSSÁGÁRÓL

Едно необичайно приключване на учебната година · Egy rendhagyó tanévzáró · 20 години Български културен форум

20 éves a Bolgár Kulturális Fórum · Празник на българската култура в Мишколц · A bolgár kultúra ünnepe Miskolcon

ЕДНО НЕОБИЧАЙНО ПРИКЛЮЧВАНЕ НА УЧЕБНАТА ГОДИНА

Мили родители и ученици,

След един интензивен старт – 2 изложби, пътувания, свързани с успехи в конкурси, участия в нови конкурси, в конференции и обучения – изведнъж през март устремът ни беше спрял. Неobiчайно за Новото време, появи се епидемия, с която нашият високоразвит свят не можа да се пребори.

След решението на унгарското правителство за преминаване към дигитално обучение в училищата, Оперативният щаб към Българското републиканско самоуправление реши тази система да бъде въведена и в Българското училище за роден език, с цел – да се съдейства макси-

мално за опазване на здравето на учениците и техните семейства.

Решението беше взето на 14 март, след което последваха два дни интензивно търсене и изпробване на различни платформи, за да намерим най-подходящата за нашия тип обучение. На онлайн заседание, проведено на 16 март, учителският екип реши, че още от същата седмица уроците ще бъдат качвани на платформата Google Classroom, а по Skype или Zoom ще се осигурява по един час онлайн обучение за всеки клас, за да не се изгубва живата връзка с децата. Учителите се включиха в различни групи за взаимопомощ, които им дадоха достъп до нови дигитални ресурси, с които обогатяваха и разнообразяваха часовете си.

образование • oktatás

Преходът беше сравнително плавен, защото дигиталната форма не е нова за обучението в нашето училище. Дори и учениците, които бяха опитвали за България, успяха да се включат в работата. За тези, които нямаха достъп до Classroom, изпращахме материалите по личните им имейли. Единични са случаите, в които родителите ни прегупрегиха, че децата са претоварени в унгарските училище и няма да могат да се справят с материалите по български език. Но и те обещаха да компенсират през ваканцията.

Въпреки популярността на дигиталните платформи и задачи, все пак, най-голям интерес имаше към уроците, където децата можеха да се срещнат във виртуалното пространство и да си поговорят, макар и онлайн. Кое то пък означава, че дори и най-добре отработеното дистанционно обучение не може да измести необходимостта от личен контакт, от връзката с приятелите и учителите.

Ето защо, когато унгарското правителство разреши раздаването на свидетелствата по класове, учителите, заедно с Малко театро, решихме да поканим децата за една последна среща от 15 до 20 юни, където да им раздадем свидетелствата и да ги изненадаме с малко интерактивно представление. Надяваме се, че ще се зарадват на нашата програма.

Специално внимание отделихме и на нашите зрелостници, които от тази година ще получават паметен плакет с лика на Кирил и Методий. Надяваме се да запазят топъл спомен от годините, прекарани тук, и да доведат в училището след време и техните деца!

Освен основното обучение по език и народознание, учителите се постараха да включат учениците и в традиционните конкурси за български деца, живеещи в чужбина. Успяхме да съберем песни, рисунки и съчинения. Надяваме се през септември да можем да съобщим за много награди.

С по-големите ученици подготвихме програма за 24 май, с която поздравихме и останалите български училище зад граница. С малките пък в момента подготвяме изненада за края на годината – да отпразнуваме тяхното запознанство с българската азбука.

Учителите и по време на пандемията не прекъснаха своето самоусъвършенстване – Мария Стоилова положи специален изпит по унгарската програма и премина в категория: „Старши учител“. Ваня Которова и Елена Батинкова-Ковач продължиха своето обучение – втора магистратура за начален учител. Елена Батинкова-Ковач и Елица Рожич завършиха 30-часово обучение: „Драма в педагогиката“.

Смятам, че с общи усилия – на учители, родители и ученици – успяхме да се справим с предизвикателствата. Благодарим за огромната помощ и съдействие от страна на родителите! Благодарим на учениците за старанието!

С надежда да се съберем за едно традиционно откриване на учебната година през септември, пожелавам на всички здраве и ползотворна почивка през лятото! А на нашите зрелостници пожелавам попълнен вятър, който да ги води към постигане на целите им!

ВЕСЕЛИНА БАРКИ

ДИРЕКТОР, БЪЛГАРСКО УЧИЛИЩЕ ЗА РОДЕН ЕЗИК

EGY RENDHAGYÓ TANÉVZÁRÓ

Kedves szülők és gyerekek,

intenzív rajt után – két kiállításon, versenyeken való sikeres szereplést követő utazásokon, majd újabb versenyeken, konferenciákon, továbbképzéseken való részvételt követően – márciusban egyszer csak megtört a lendületünk. Az újkorban szokatlan módon egy olyan járvány tört ki, amellyel fejlett világunk nem tudott megbirkózni.

Miután a magyar kormány elrendelte a digitális oktatásra való átállást, a Bolgár Országos Önkormányzat Operatív Bizottsága úgy határozott, ezt a rendszert vezeti be a Bolgár Nyelvoktató Nemzetiségi Iskolában is a tanulók és családjaik egészségének maximális biztonsága érdekében.

A döntés március 14-én született, majd két napig intenzíven kerestük és próbálgattuk a különböző felületeket, hogy megtaláljuk a mi oktatástípusunknak a legmegfelelőbbet. A március 16-i online értekezleten a tanári kar úgy döntött, a leckéket már attól a héttől kezdve a Google Classroom felületére töltik fel, Skype-on vagy Zoomon pedig minden osztálynak heti egy óra online foglalkozást biztosítanak, hogy ne vesszen el az élő kapcsolat a gyerekekkel. Tanáraink különböző kölcsönös segítő csoportokhoz csatlakoztak, melyek révén új digitá-

lis forrásokhoz fértek hozzá, hogy gazdagabbá és változatosabbá tehesék óráikat.

Az átmenet viszonylag zökkenőmentes volt, mivel a digitális forma nem volt újdonság iskolánk oktatásában. Még azok a diákok is, akik egy időre Bulgáriába utaztak, be tudtak kapcsolódni a munkába. Csúpan néhány eset volt, amelyben a szülők közölték velünk, gyermekük túlterhelt a magyar iskolában, és nem tud megbirkózni a bolgár anyaggal is. Azonban ők is megígérték, hogy a vakáció alatt pótolják a mulasztottakat.

A digitális felületek és feladatok népszerűsége ellenére a legnagyobb érdeklődés azok iránt az órák iránt mutatkozott, ahol a gyerekek találkozhattak a virtuális térben és beszélgethettek egymással, még ha csak online is. Ez viszont azt jelzi, hogy még a legjobban kidolgozott távoktatás sem szünteti meg a személyes érintkezést, a barátokkal és tanárokkal való kapcsolat szükségességét.

Ezért is történt úgy, hogy mikor a magyar kormány engedélyezte az osztályonkénti bizonyítványosztást, mi tanárok a Malko Teatróval együtt úgy döntöttünk, egy utolsó találkozóra hívjuk a gyerekeket június 15-e és 20-a között, ahol átadjuk nekik a bizonyítványukat és egy kis interaktív előadással lépjük meg őket. Reméljük, örömeiket lelik programunkban.

Különös figyelmet szenteltünk ballagóinknak, akik idén emléklakettet kaptak Cirill és Metód képével. Reméljük, kedves emlékeket őriznek az itt eltöltött évekről, s ha eljön az ideje, elhozzák iskolánkba saját gyermekeiket is!

Az alapvető nyelvi és népismereti oktatás mellett tanáraink igyekeztek bevonni a diákokat a határon túli bolgár gyerekek számára rendezett hagyományos versenyekbe is. Számos dalt, rajzot és fogalmazást kaptunk a tanulóinktól. Reméljük, szeptemberben sok-sok elnyert díjról adhatunk hírt.

Az idősebb diákokkal izgalmas műsort készítettünk május 24-e alkalmából, amellyel a többi határon túli bolgár iskolát is köszöntöttük. A kicsikkel pedig a bolgár ábécével való megismerkedésüket ünnepeltük meg.

Tanáraink a járvány idején sem hagytak fel az önképzéssel – Sztoilova Marija speciális vizsgát tett a magyar program szerint, és a Pedagógus II. kategóriába lépett elő. Kotorova Vanja és Batinkova-Kovacs Elena folytatták tanulmányaikat, hogy újabb mesterszakos diplomát szerezzenek alsós tanító szakon. Továbbá Batinkova-Kovacs Elena és Rozsits Elica elvégezték a „Színháziskola” című 30 órás továbbképzést.

Úgy vélem, tanárok, szülők és diákok, közös erővel megbirkóztunk a kihívásokkal. Köszönjük a rengeteg segítséget és együttműködést a szülők részéről! Köszönet a diákoknak az igyekezetért!

Remélve, hogy szeptemberben hagyományos évnyitóra gyűlhetünk össze, mindenkinek egészséget és hasznosan eltöltött nyári szünidőt kívánok! Ballagóinknak pedig jó szeptembert kívánok, mely céljaik felé kormányozza őket!

BARKI VESZELINA

IGAZGATÓ, BOLGÁR NYELVOKTATÓ NEMZETISÉGI ISKOLA

20 ГОДИНИ БЪЛГАРСКИ КУЛТУРЕН ФОРУМ

На 10 март Българският културен форум отпразнува 20 години от създаването си. Във връзка с юбилея в Българския културен център беше открита съвместна изложба на всички български творци, живеещи и работещи в Унгария. Изложбата беше придружена от кратка литературно-музикална програма.

Българският културен форум навърши двадесет години. Създаването му бе породено от динамичната атмосфера на обществените промени в края на XX век. Още от началото на осъществяването му гружеството има за своя важна задача подпомагането на българската наука в Унгария, за което спомага с организирането на научни конференции и издаването на научни сборници и книги. През изминалите 20 години Форумът организира шест научни конференции, издаде единадесет книги, между които и една с приказки за деца на два езика, както и двуезичен вестник. Заедно с научната сфера,

гружеството винаги е смятало за своя основна задача представянето на дейността и оказването на подкрепа на българските художници и приложници в Унгария. Паралелно с организираните в Унгария, България и други европейски страни множество колективни, индивидуални изложби, фотоизложби, конкурс за детска рисунка и художествени пленери, през последните години бяха издадени и три художествени каталога. БКФ участва в организирането и провеждането на традиционните български празници в Унгария. През изминалите двадесет години с цел разпространяване на българската култура и запазване на идентичността на българската общност бяха организирани национални празници, концерти, изложби, прожекции на филми, представяния на книги, програми на открито, танцови къщи и срещи в Будапеща и провинцията. За тях и по-подробно за досегашната ни работа има информация на сайта на гружеството, както и в издадения юбилеен сборник „20 години Български културен форум – българска наука, изкуство и обществен живот в Унгария“, който представя дейността на гружеството пред по-широката,

българска и унгарска публика, и дава възможност да визуираме евентуалните, бъдещи перспективи. Освен това, Форумът дава и добър пример за всички граждански културни инициативи на националностите – благодарение на ентузиазиранията и доброволната работа на членовете ни и на успешните конкурси става възможно осъществяването на научна, художествена и литературна дейност със значителна добавена стойност. През годините участва активно и в изборите за български национални самоуправления в Унгария. Българският културен форум вярва в силата на сътрудничеството, като работи заедно не само с българските самоуправления и организации в Унгария, но и с представителите на другите националности, както и с културни организации от България и други европейски страни. Въз основа на това намерихме за удачно да отбележим 20-ата годишнина на Форум под формата на юбилейна вечер с културна и художествена програма, която се състоя на 10 март в Българския културен институт. Началото на приятната и разнообразна програма започна с приветствието към присъстващите от господин Пламен

Пейков, директор на Българския културен институт, а председателката Милена Владимирова и бившата председателка на Форумта Агрияна Петкова Пападопулос Петкова споговориха във встъпителните си думи мисли за развитието и дейността на гружеството. След това изкуствоведката Хеди Сепеш със своя много точен и задълбочен анализ откри съвместната изложба на български художници от Унгария. Цитирайки нейните думи: „Трудна задача е да се открият характерните черти и фокусът на една групов изложба, колекция от творби на няколко художници. И все пак, ако търсим общия знаменател: характерен е комбинираният образ на традиция и модерност, на унаследено и съвременно. Както се вижда, творбите излъчват духа на творческия хоризонт на художниците, идеала на мястото и културния кръг. Очертани са контактите и нотите на общото съзвучие, които игнорират границите, но в същото време присъстват и уникални, отличителни черти. Настоящата изложба показва фокус, концентриран върху значимостта на всеки един от творците. Българският форум има утвърдено минало и сигурно бъдеще. И успешно изпълнява свързваща роля между българската и унгарската култура.“ В изложбата участват творби на художниците: Клаудия Орос, Миролуба Гендова, Милена Владимирова, Петър Лукач, Карой Саренчев, Милена Младенова, Ненко Балкански, Диляна Христова, Мария

Чъргоу Тури, Естер Кнейс, Жужана Кожухаров, Огнян Кожухаров, Боряна Коич Маевска, Йордан Бебревски, и Калалин Улман. На юбилейната вечер бе представен най-новият научен сборник на гружеството „Славянските културни наследства: език, фолклор, литература“, за който говори г-р Тошо Дончев, писател и почетен председател на Форумта, а музикалната кулминация на вечерта бе поднесена от Дуо Месечинка – Емил Билярски и Анна-Мария Ола с техния уникален концерт, последван от празничен прием.

Благодарим за досегашната подкрепа на всички членове на гружеството и на всички, които са помагали по един или друг начин за реализацията на проектите и програмите ни през изминалите 20 години.

Съвместната изложба на българските художници от Унгария ще бъде отворена за посещения в Българския културен институт след края на извънредната ситуация, причинена от пандемията, когато галериите ще могат да приемат отново посетителите. С радост ви очакваме на бъдещите културни програми на Българския културен форум.

ОТ РЪКОВОДСТВОТО
НА БЪЛГАРСКИ КУЛТУРЕН ФОРУМ:
МИЛЕНА ВЛАДИМИРОВА,
Д-Р КРИСТИНА МЕНХАРТ, ПЕТЪР ЛУКАЧ

20 ÉVES A BOLGÁR KULTURÁLIS FÓRUM

Március 10-én ünnepelte fennállásának 20. évfordulóját a Bolgár Kulturális Fórum. A jubileumi ünnepség keretében megnyitották a magyarországi bolgár művészek közös kiállítását a Bolgár Kulturális Intézetben, az est további részében pedig az irodalomé és a zenéé volt a főszerep.

A Bolgár Kulturális Fórum húsz éves lett. Megalapítása kötődik a 20. század nagy változásokat hozó utolsó évtizedének dinamikus atmoszférájához. Az egyesület alapítása óta kiemelt feladatának tekintti a magyarországi bolgár tudományos élet támogatását, amelyhez tudományos ülésszakok szervezésével, tanulmánykötetek és könyvek kiadásával járul hozzá. A húsz év alatt hat tudományos konferenciát szervezett meg, tizenegy könyvet, – köztük egy kétnyelvű mesekönyvet – valamint kétnyelvű újságot adott ki. A tudományos szféra mellett az egyesület mindig nagyon fontos feladatának tekintette a magyarországi bolgár nemzetiségű festő- és iparművészek munkásságának bemutatását, a művészek támogatását. A Magyarországon, Bulgáriában és más európai országokban szervezett számos csoportos és egyéni kiállításon, fotópályázaton és fotókiállításon, valamint gyermekrajz-pályázaton és alkotótáboron

túl az elmúlt években három művészeti katalógust is kiadott a szervezet. Számos alkalomból vett részt a hagyományos bolgár ünnepek szervezésében és rendezésében Magyarországon. A bolgár kultúrát népszerűsítve és identitásmegőrzési céllal rendeztek nemzetiségi ünnepeket, koncerteket, filmvetítéseket, könyvbemutatókat, kiállításokat, szabadtéri programokat, táncházakat és találkozókát budapesti és vidéki helyszíneken. Ezekről bővebben lehet olvasni az egyesület honlapján, vagy az eddigi tevékenységéről és a húsz éves jubileuma alkalmából megjelent „20 éves a Bolgár Kulturális Fórum – bolgár tudomány, művészet és közösségi élet Magyarországon” c. kötetben, amely a tágabb magyar és bolgár közönséggel ismerteti meg az egyesület eddigi munkáját, illetve magunk számára is egyfajta kitekintést nyújt a jövő felé. A Fórum emellett nagyon jó példa a nemzetiségi civil kulturális kezdeményezések számára is – a tagok lelkes, önkéntes munkájának és a sikeres pályázatoknak köszönhetően jelentős hozzáadott értékű, tudományos, művészeti és irodalmi tevékenységet valósíthatott meg. Az évek folyamán aktívan részt vett a bolgár nemzetiségi önkormányzati választásokon is. A Bolgár Kulturális Fórum hisz az együttműködés erejében, így nemcsak magyarországi bolgár önkormányzatokkal és szervezetekkel dolgozik együtt, hanem a többi nemzetiség, illetve bulgáriai és más európai országok kulturális szervezeteivel is.

Ezekből kiindulva méltónak találtuk egy összművészeti jubileumi est keretében megünnepelni a Fórum 20-ik évfordulóját, amely március 10-én valósult meg a Bolgár Kulturális Intézetben. A hangulatos és sokszínű program elején Pejkov Plamen, a Bolgár Kulturális Intézet igazgatója köszöntötte a jelenlévőket, Vladimirova Milena elnökasszony és Papadopoulos Petkova Adriana, a Fórum volt elnökasszonya pedig bevezető szavakat és gondolatokat osztottak meg a közönséggel az egyesület alakulásáról és tevékenységéről. Azután Szepes Hédi művészettörténész nagyon pontos és alapos elemzésével nyitotta meg a magyarországi bolgár művészek közös kiállítását. Idézve a megnyitóbeszéd szavaiból: „Egy csoportos kiállítás, több művész munkáit felölelő kollektív jellegzetes vonásait, súlypontját megjelölni – nehéz feladat. Mégiscsak a közös nevezőt keresve: a tradíció és a modernség, a hagyomány és a korszerűség együttes megjelenése a jellemző. Mint ahogy Önök is láthatják: az alkotásokból átsugárzik a művészek alkotóterének szellemisége, a hely, a kultúrkör eszmeisége. Megrajzolódnak a kötődések, a vizualításban testet öltő, a határokat semmibe vevő közös hangzás szólamai, de jelen vannak az egyedi, megkülönböztető jegyek is. Az egymás értékeire koncentrált figyelmet demonstrálja a jelen kiállítás. Megalapozott múltja és jövője van a Bolgár Fórumnak. És sikerrel tölti be összekötő szerepet a bolgár és a magyar kultúra között.” A tárlaton a következő művészek alkotásai szerepelnek: Orosz Klaudia, Gendova

Miroljuba, Vladimirova Milena, Lukács Péter, Szárencsev Károly, Mladenova Milena, Balkanszki Nenko, Hrisztova Diljana, Csörgey Turi Mária, Kneisz Eszter, Kozsuharov Zsuzsanna, Kozsuharov Ognjan, Maevszka Borjana, Bebrevszki Jordan és Ullmann Katalin. A jubileumi est további részében bemutatták az egyesület legújabban kiadott „Szláv kulturális örökségeink: nyelv, folklór, irodalom” tudományos kötetét, amelyet dr. Doncsev Toso író és a Fórum tiszteletbeli elnöke ismertetett, az est zenei fénypontját pedig a Meszecsinka Duó – Biljarszki Emil és Oláh Annamária színvonalas és egyedi koncertje adta, amelyet végezetül ünnepélyes fogadás követett.

Köszönjük az összes tagunk eddigi támogatását és mindenkinek, aki valamilyen módon hozzásegítette az egyesület projektjeinek és programjainak megvalósítását az elmúlt 20 esztendőben.

A magyarországi bolgár művészek közös kiállítása látogatható lesz a koronavírus járvány miatt kialakult veszélyhelyzet megszűnése után is a Bolgár Kulturális Intézetben, amikor a galériák újra fogadhatnak látogatókat és örömmel várunk mindenkit a Bolgár Kulturális Fórum jövőbeni kulturális programjaira.

A BOLGÁR KULTURÁLIS FÓRUM VEZETŐSÉGÉTŐL:
VLADIMIROVA MILENA,
DR. MENYHÁRT KRISZTINA, LUKÁCS PÉTER

ПРАЗНИК НА БЪЛГАРСКАТА КУЛТУРА В МИШКОЛЦ

Веднага след основаването си през 1995 г., първата задача на Болгарското самоуправление в Мишколц беше да изготви паметна плоча за фасадата на сградата, където се помещавало българското училище. Плочата беше осветена на 24 май 1996 година. Оттогава всяка година на 24 май членовете на българската общност се събират, за да отпразнуват Деня на българската култура и да окичат с венци паметната плоча.

През 1998 година Болгарското самоуправление, заедно с областното ръководството на град Мишколц, отново осъществи една голяма българска мечта: изготвянето на паметна плоча на художника с български произход Миклош Магжаров. Носителят на наградата „Мункачи“ е живял и творил в града повече от 30 години. Местното българско население и приятелите на България всяка година поставят венци на паметната плоча.

Тази година обаче тържеството беше грузо. Празнуващите се събраха, спазвайки дистанция според инструкциите, свързани с коронавируса. Шест от деветте самоуправления на националностите в града взеха участие в тържеството, което показва сплотеността на представителите от местните националности. Областното управление на града беше представено от нотариуса г-р. Давид Изнац, който първи постави венци. Последваха го ръководители и представители на самоуправленията на националностите, а накрая местните българи положиха цветя.

Възпоменанието завърши с приятни разговори и гезустанция на български ястия.

A BOLGÁR KULTÚRA ÜNNEPE MISKOLCON

A Miskolci Bolgár Nemzetiségi Önkormányzat 1995-ös megalakulását követően első feladatuként emléktáblát készített az egykori ősök bolgár iskolájának falára, amit 1996. május 24-én avattak fel. Azóta minden év május 24-én ennél a táblánál gyűlnek össze a helyi bolgárok és barátai, hogy elhelyezzék koszorúikat a bolgár kultúrát ünnepelve.

1998-ban ismét nagyot álmodtak a miskolci bolgárok. Miskolc Megyei Jogú várossal közösen elkészítették a bolgár származású Mazsaroff Miklós festőművész em-

léktábláját. A Munkácsy-díjas festő több mint 30 évig élt és dolgozott városban. A bolgár közösség és barátai május 24-én alkalmából rendszeresen megkoszorúzzák az emlékművét.

Az idei megemlékezés más volt lelki-ekben. A koronavírus járvány miatt – a korlátozásoknak megfelelően – a távolságok betartásával találkoztak az ünneplők. Kilenc nemzetiségi önkormányzattól hat vett részt az ünnepségen. Ez is jól mutatja a helyi nemzetiségek összetartását. A város képviselőiben Dr. Ignác Dávid jegyző helyezte el koszorúját. Őt követték a nemzetiségi önkormányzatok vezetői, képviselői, majd a helyi bolgárok helyezték el az emlékezés virágait.

A megemlékezést jó hangulatú beszélgetés és bolgár ételek kóstolása zárta.

БЛИЦ ИНТЕРВЮ С БЕАТА БЕБРЕВСКИ - ИВАНОВА

Български Вест Къде е твоето „у дома“?

Беата Бебревски - Иванова

В момента „у дома“ означават две места за мен. Едното, където съм с моето „ново семейство“ в София, второто в Будапеща, където са моите роднини. Където съм израснала, където се прибирам при родителите си.

БВ Къде си родена? Къде се чувстваш добре?

БЕА Родена съм в Будапеща. Чувствам се добре там, където съм заобиколена от любимите ми хора. Мястото е без значение.

БВ От къде, кого идва българското в теб?

БЕА Българското в мен идва от баща ми, тъй като той е българинът в семейството ни. Целият ми живот е дълбоко свързан с България. Още от дете прекарвах всяка година по един-два месеца в България. И те се оказаха определящи.

БВ Къде са корените ти?

БЕА Корените ми са преплетени. И са в двете гържави.

БВ Какво и къде си завършила?

БЕА Завърших българска филология в университета ЕЛТЕ в Будапеща.

БВ Какво работиш? Изпитваш ли удоволствие от това, което правиш?

БЕА През последната година от магистратурата вече живея и работя в София. Същата ме отведе там. Работех като специалист Човешки ресурси в Кока-Кола Хеленик. В момента не работя. В майчинство съм и гледам прекрасната си гъщеричка. А това е може би най-голямото удоволствие.

БВ Какво ти даде сила да се преместиш да живееш там?

БЕА Любовта и жаждата за промяна в живота!

БВ Преследваш ли мечтите си?

БЕА Да, упорито. Най-голямата ми мечта беше да създам хубаво семейство. Щастлива съм, че имам две малки съкровища, на които мога да се радвам всеки ден. Син и гъщеря.

БВ Обичаш ли да пътуваш?

БЕА Да. Пътувала съм много, но напоследък сякаш ме привличат по-близките дистанции. Благодарение на обстоятелствата, и планините, и морето се оказаха сравнително близо. И са добро съчетание.

БВ Какво те привлича повече в България – морето или планините?

БЕА И двете неща ме привличат. В България има много красиви, уникални места. С нетърпение ще ги покажа на децата си, когато поотраснат. Малко ме боли от това, че за съжаление много от българите предпочитат Егейско море пред Черното!

БВ Какво ти липсва от Унгария?

Ако може, какво би взела със себе си?

БЕА От Унгария най-вече ми липсват роднините ми. Организираността в администрацията също ми липсва. И богатството от възможности, които се предлагат за децата там. В България има още много, което трябва да се постигне.

БВ Какво искаш да предадеш на децата си, което е важно за теб?

БЕА Както споменах, имам две деца Андри и Софи. Искам да ги науча на унгарски език. Вих се радвала и те да говорят и двата езика, да се запознаят и наследят и унгарската култура и традиции.

БВ Къде обичаш да пребиваш повече - в миналото, настоящето или бъдещето?

БЕА В настоящето. А за момента то е тук, в България. Тук съм щастлива.

БВ Кои са най-ярките спомени от детството ти?

БЕА Най-ярките ми спомени са свързани с Черноморието. Много лета съм изкарала на брега на морето, както малка, като ученичка, сега вече като майка.

БВ Какво те прави щастлива?

БЕА Много неща. Но в момента най-

голямото ми щастие е, че съм майка. Чувствам се много, много щастлива.

БВ Обичаш ли провокациите на живота?

БЕА Провокациите ни карат да се чувстваме живи и ни учат. Карат ни да научим много за себе си! А трудностите в живота са за да ги преодолееме.

БВ Кое е било най-трудното нещо за теб досега?

БЕА Да оставя родината и семейството зад гърба си и да се преместя в България.

БВ Какво те натъжава в живота? Плачеш ли?

БЕА Много неща ме натъжават в живота. Като започнем с това, колко са станали агресивни хората, колко са груби един към друг.

БВ Ти танцуваше в Танцов ансамбъл „Янтра“ дълги години. Какво означава танцът за теб? Танцуваш ли още?

БЕА Имам много хубави спомени, свързани с живота ми в състава в света на българските народни танци. Често си задавам въпроса защо не се запиша пак на уроци? Ще видим, може и да го направя! Трябва само малко време.

БВ Кои са любимата ти българска книга, филм, песен, вино, актьор, актриса, художник?

БЕА Книгата "Затвори сърце" на младият писател Константин Трендафилов ми харесва много. Харесвам много съвременни български актьори и актриси: Яна Маринова, Калин Врачански, Орлин Павлов. От вината тези от избата на Братя Минкови, обаче аз обичам ром Савай!

ИНТЕРВЮТО ВЗЕ
ГАБРИЕЛА ХАДЖИКОВА

VILLÁMINTERJÚ BEBREVSZKI - IVANOVA BEÁVAL

Régóta ismerem. Még akkorról, amikor az a szóke, meleg tekintetű, barátságos arcú kislány volt. Finom, diszkrét, halk, fegyelmezett, szerény és ambíciós. Éveken át a Malko Teatro fiatal tagjainak egyike volt. Gyerekszínész. Korát meghazudtoló érettséggel és mélységgel. Elmélyült a szövegben, a szavakban, a szünetekben, a Jantra táncosaként pedig a lépésekben és a táncok szárnyalásában. Tudtam, hogy rá mindig lehet számítani. Mert olyan ember, akiben erős felelősségérzet él.

Választása, hogy Bulgáriában fog élni, meglepetésként ért mind engem, mind a Malko Teatrót.

A távolság megnőtt, de a barátság megmaradt.

BH Hol vagy „otthon”?

BIB Jelenleg az „otthon” két helyet jelent számomra. Az egyik, ahol az „új családommal” élek Szófiában, a másik Budapest, ahol a rokonaim élnek. Ahol felnőttem, ahová hazajárok a szüleimhez.

BH Hol születél? Hol érzed jól magad?

BIB Budapesten születtem. Ott érzem jól magam, ahol a szeretteim vesznek körül. A helynek nincs jelentősége.

BH Honnan, kitől ered a „bolgár” benned?

BIB Édesapámtól, mivel ő a bolgár a családomban. Egész életemben erősen kötődtem Bulgáriához. Gyermekkorom óta minden évben egy-két hónapot Bulgáriában töltöttem. S ezek a hónapok meghatározónak bizonyultak.

BH Hol vannak a gyökereid?

BIB A gyökereim összefonódtak. És mindkét országban ott vannak.

BH Milyen végzettséged van és hol tanultál?

BIB Bolgár filológiát végeztem az ELTÉ-n Budapesten.

BH Mit dolgozol? Élvezed, amit csinálsz?

BIB A mesterszak utolsó évében már Szófiában éltem és dolgoztam. A sors oda vezetett. HR-specialistaként dolgoztam a Coca-Cola Hellenicnél. Jelenleg nem dolgozom. Szülési szabadságon vagyok a gyönyörű kislányommal. És ez talán a legnagyobb élvezet.

BH Mi adott erőt, hogy végleg Bulgáriába költözz?

BIB A szerelem és a vágy a változásra az életemben!

BH Követed az álmaidat?

BIB Igen, makacsul. A legnagyobb álmom az volt, hogy szép családot teremtsék. Boldog vagyok, hogy van két kis kincsem, akiknek minden nap örülhetek. Egy fiú és egy lány.

BH Szeretsz utazni?

BIB Igen. Sokat utaztam, de az utóbbi időben mintha inkább a közelebbi úticélok vonzanának. A körülményeknek köszönhetően úgy alakult, hogy a hegyvidék és a tenger is viszonylag közel van. És ez jó kombináció.

BH Mi vonz inkább Bulgáriában – a tenger vagy a hegyek?

BIB Mindkettő vonz. Bulgáriában nagyon szép, egyedi helyek vannak. Türelmetlenül várom, hogy megmutathassam őket a gyermekeimnek, ha már nagybacsák lesznek. Kicsit fáj, hogy sok bolgár jobban kedveli az Égei-tengert, mint a Feketét!

BH Mi hiányzik Magyarországról? Mit vinnél magaddal, ha lehetne?

BIB Magyarországról leginkább a szüleim hiányoznak. Szintén hiányzik a rendezett ügyintézés. És a lehetőségek gazdag tárháza, amit ott a gyerekeknek kínálnak. Bulgáriának még sok tekintetben fel kell zárkóznia.

BH Mit szeretnél átadni a gyermekeidnek, ami fontos neked?

BIB Mint említettem, két gyermekem van, Andi és Szofi. Szeretném megtanítani őket a magyar nyelvre. Nagyon örülnék, ha ők is beszélnék mindkét nyelvet, ha megismernék és örökölnék a magyar kultúrát és hagyományokat.

BH Hol időzöl a legszívesebben – a múltban, a jelenben vagy a jövőben?

BIB A jelenben. S az e pillanatban itt van, Bulgáriában. Itt vagyok boldog.

BH Mik a legélénkebb emlékeid a gyermekkorodból?

BIB Legélénkebb emlékeim a Fekete-tengerhez kötődnek. Sok nyarat töltöttem a tengerparton, mint kislány, mint iskolás, most pedig már mint anya.

BH Mi tesz boldoggá?

BIB Sok minden. De jelenleg a legnagyobb örömöm az, hogy anya vagyok. Nagyon-nagyon boldognak érzem magam.

BH Szereted az élet kihívásait?

BIB A kihívásoktól érezzük, hogy élünk, és tanulunk belőlük. Általuk sok mindent megtudhatunk önmagunkról! Az élet nehézségei pedig azért vannak, hogy megbirkózzunk velük.

BH Mi volt eddig a legnehezebb számodra?

BIB Hátrahagyni a hazámat és a családomat, és Bulgáriába költözni.

BH Mi szomorít el az életben?

BIB Sok minden elszomorít az életben.

Kezdve azzal, milyen erőszakosak lettek az emberek, mennyire durván bánnak egymással.

BH Hosszú éveig a Jantra Táncgyűttesben táncoltál. Mit jelent számodra a tánc? Táncolsz még?

BIB Sok szép emlékem kötődik az együtteshez és a bolgár táncok világához. Gyakran felteszem magamnak a kérdést, miért is nem iratkozom be ismét táncórákra? Meglátjuk, lehet, hogy meg is teszem! Csak egy kis idő kell.

BH Mi, illetve ki a kedvenc bolgár könyved, filmed, dalod, borod, színészed, színésznőd, festőd?

BIB Nagyon tetszik a fiatal író, Konsztantin Trendafilov „Zárd be a szíved” című könyve. A kortárs bolgár színészek és színésznők közül nagyon kedvelem Jana Marinovát, Kalin Vratsanszkit, Orlin Pavlovot. Borokból a kedvenceim azok, amelyek a Minkov fivérek pincéjéből kerülnek ki, de leginkább a Savoy rumot szeretem!

AZ INTERJÚT KÉSZÍTETTE:
HADZSIKOSZTOVA GABRIELLA

УНГАРСКИ УЧЕНИ ЗА КИРИЛО - МЕТОДИЕВОТО ДЕЛО

Научният интерес към делото на Кирил и Методий е от векове и това се дължи не само на техните ученици, които овековечават с творбите си заслугите им, а и на многовековното преклонение към дейността на двамата братя просветители. Многобройни са изследванията посветени на двамата солунски братя и ролята им в развитието на старобългарската литература и култура.

В Унгария, според направените от български учени изследвания, интересът към делото на двамата апостоли се

забелязва в началото на 40-те години на XX век.

С дейността на двамата братя първи се занимава унгарският славист Ищван Кнежа.

Ищван Кнежа (1898-1965) е унгарски езиковед, професор в Будапещенския университет, член на УАН, ръководител на катедрата по славянски филологии и носител на наградата „Кошут“ и на орден „Кирил и Методий“. Обект на неговите изследвания са дейността на двамата братя по течението на Дунав, по точно пребиваването на Кирил и Методий в областта Нитра. Ето някои заглавия от неговите трудове: „Славянските апостоли и словациите, 1942 г.“; „Въпросът за дейността на Кирил и Методий в района на Нитра“ и др.

Необходимо е да споменеем, че първата Катедра по славистика в Унга-

рия е създадена през 1849 г. т. е. в средата на XIX век, когато унгарските езиковеди проявяват траен интерес към българско-тюркския език. Първоначално старобългарската граматика е включена в курса по славистика в Будапещенския университет през 1875/76 г., преподавана от Аурел Майер, а по късно като отделен предмет от Оскар Ашбот.

През 1981 г. по време на Първия конгрес по българистика, в София излиза книгата на унгарския славист Имре Том: „Константин - Кирил и Методий“, както на унгарски, така и на български език. Проф. Куйо Куев в предговора към книгата представя проф. Имре Том (1932-2014) като гоаиен на славистиката в Сегедския университет, „който със своята преподавателска издателска и научна дейност е направил извънредно много за развитието

на българистиката и славистиката в Унгария“. (К. Куев). Доказателство за това са написаните от проф. Имре Том повече от 25 изследвания и монографии, посветени на Кирило-Методиевската проблематика. През 1991 г. в Будапеща излиза второто унгарско издание на книгата, в която проф. Том прави редица допълнения за св. Кирил, като учен философ. Второто българско издание е обнародвано през 2002 г., в него има редица допълнения и уточнения. Ето как оценява този труд проф. Куев: „Вижда се, че авторът високо цени проповядваните от двамата братя идеи за равноправие на народите и езиците в създаването на културни ценности.“

Заслужава да потърсите и прочетете последното преработено издание на труда на Имре Том носещо заглавие „Светите братя Константин-Кирил и Методий“. (Изг. Гутенберг, 2002 г.)

Уверена съм, че името на унгарския българист Петер Юхас (1937-) е познато на много наши сънародници в Унгария, но навярно по-малко са тези, които знаят, че освен огромната преводаческа дейност г-н Юхас има и многобройни изследвания и научни трудове, свързани с нашия език, история и култура. Между тях с голям интерес беше посрещната от българската научна среда трудът му за Кирил и Методий, излязъл на български език през 2000 г. със заглавие „Кирил и Методий в Българската Моравия“, в който в обем от 220 страници, авторът преразглежда „моравската мисия“ на двамата братя-апостоли. Почти е сензационно твърдението на автора, че „моравската мисия“ на Кирил и Методий е била осъществена в пределите на българската държава. Тези смели твърдения са подкрепени с научни аргументи и доказателства от историческото ни минало. В една от рецензиите за труда на Петер Юхас четем следното мнение на Невен Илиев: „Оценявам високо книгата на Петер Юхас. Пред нас е една творба, която трябва решително да промени нашите представи за дейността на светите солунски братя, за тяхното участие в покръстването на българи и моравци, за мястото на мисията им“.

Не по малки са заслугите на още един известен унгарски славист ези-

ковед – г-р Петер Кирай (1917-2015), дългогодишен ръководител на Катедрата по славистика в Университета по хуманитарни науки, почетен член на БАН, основател на Унгаро-българското дружество. При изследване на Кирило-Методиевото дело Петер Кирай, наред с многобройните научни изследвания в областта на славистиката, изготви научен анализ на „Истинна повест за Кирил и Методий“ – разказ за живота и делото на просветителите, светите братя Кирил и Методий и техните последователи. Трудът на Петер Кирай представлява цялостно и последователно изследване на съставената от охридския български епископ Теофилакт на елински език произведение „Истинна повест за Кирил и Методий“, възникнала в края на IX век.

Петер Кирай предлага анализ на „Истинна повест за Кирил и Методий“, както от езикова, така и от структурна, съдържателна гледна точка. Обширното изследване на унгарския учен е издано през 2001 г. от Академично издателство „Проф.Марин Дринов“, София. Това е едно от последните му изследвания. Интересен е още и трудът му (издаден през 1974 г.) за срещата на Константин с унгарски конници през 816 г. на п-в Крим и за срещата на преводачителя на унгарците – с Методий през 882 г. край Дунава.

Да се надяваме, че ще има още нови научни изяви, както в славистиката, така и в изследването на Кирило-Методиевото дело.

РАЙНА СИМЕОНОВА ХАРГИТАИНЕ

MAGYAR TUDÓSOK CIRILL ÉS METÓД MUNKÁSSÁGÁRÓЛ

A Cirill és Metód munkássága iránti tudományos érdeklődés évszázadok óta töretlen, s ez nem csupán tanítványaiknak köszönhető, akik műveikben megörökítették érdemeiket, hanem a sok évszázados tiszteletnek is a tanító fivérek iránt. Számos tanulmány született a két szaloniki testvéréről és az óbolgár irodalom és kultúra fejlődésében játszott szerepükről.

A bolgár tudósok kutatásai szerint Magyarországon a 20. század 40-es éveinek elejétől észlelhető komolyabb érdeklődés a két apostol munkássága iránt.

A szent testvérek tevékenységével elsőként Kniezsa István magyar szlavista foglalkozott.

Kniezsa István (1898-1965) magyar nyelvész, a budapesti egyetem tanára, az MTA tagja, a szláv filológiai tanszék vezetője, a Kossuth- és a Cirill és Metód díj birtokosa. Kutatásainak fő tárgya a fivéreknek a Duna folyása mentén kifejtett tevékenysége, egészen pontosan Cirill és Metód Nyitra-vidéki tartózkodása. Néhány művének címe: A szláv apostolok és a szlovákok (1942); Cirill és Metód működésének kérdése a Nyitra-vidéken stb.

Feltétlenül meg kell említenünk, hogy Magyarországon az első szlavisztika tanszéket 1849-ben alapították, azaz a 19. sz. közepén, amikor a magyar nyelvészek tartós érdeklődést tanúsítanak a bolgár-türk nyelv iránt. Az óbolgár nyelvtant a budapesti egyetemen 1875-76-ban oktatta először a szlavisztikai kurzus részeként Mayr Aurél, majd később önálló tantárgyként Asbóth Oszkár.

1981-ben az I. Bulgarisztikai Kongresszus alkalmából Szófiában megjelenik H. Tóth Imre magyar szlavista Konstantin-Cirill és Metód című könyve, magyar és bolgár nyelven egyaránt. Kujo Kuev professzor a könyvhöz írt előszavában H. Tóth Imre professzort (1932-2014) mint a szlavisztika doayenjét mutatja be a Szegedi Egyetemen, „aki oktatói, kiadói és tudományos tevékenységével rendkívül sokat tett a magyarországi bulgarisztika és szlavisztika fejlődéséért” (K. Kuev). Bizonyítja ezt az általa írt több mint 25,

a Cirill és Metód kérdéskörnek szentelt tanulmány és monográfia. 1991-ben Budapesten megjelenik a könyv második kiadása, melyben H. Tóth professzor számos kiegészítést tesz Cirillről, mint tudós filozófusról. A második kiadás bolgár nyelven 2002-ben jelenik meg, egy sor kiegészítéssel és pontosítással. Kuev professzor a következőképpen értékeli ezt a munkát: „Látszik, hogy a szerző nagyra értékeli a két fivér által hirdettet eszméket a nemzetek és nyelvek egyenjogúságáról a kulturális értékek teremtésében”.

Megéri megkeresni és elolvasni H. Tóth Imre művének utolsó, átdolgozott kiadását, mely a „Svetite bratja Konstantin-Kiril i Metodij” címet viseli (Gutenberg, 2002).

Biztos vagyok benne, hogy Juhász Péter magyar bulgarista (1937-) neve sok magyarországi honfitársunknak ismerősen cseng, de bizonyára kevesen tudják, hogy nagyszabású fordítói tevékenysége mellett Juhász úr számos, a nyelvünkhöz, történelmünkhöz és kultúránkhöz kapcsolódó kutatás és tudományos munka szerzője is. Közülük bolgár tudományos körökben nagy érdeklődéssel fogadták a Cirill és Metódról szóló művet, mely 2000-ben jelent meg bolgár nyelven „Kiril i Metodij v Balgarskata Moravija” címmel, s melyben a szerző 220 oldal terjedelemben vizsgálja újra a két fivér-apostol „morva misszióját”. Szinte szenzációszámba megy a szerző állítása, miszerint Cirill és Metód morva missziója a bolgár állam keretein belül valósult meg. E merész állításokat tudományos érvekkel és a történelmi múltból való bizonyítékokkal támasztja alá. Juhász Péter művének egyik recenziójában a következő véleményt olvas-

hatjuk Neven Iliev-től: „Nagyra értékelem Juhász Péter könyvét. Olyan művel állunk szemben, amely minden bizonnyal döntően megváltoztatja fogalmainkat a szent szaloniki fivérek tevékenységéről, a bolgárok és morvák megtérítésében játszott szerepükről, missziójuk helyéről”.

Semmivel sem kisebbek az érdemei egy újabb neves magyar szlavistának, dr. Király Péternek (1917-2015), aki hosszú időn keresztül vezetette az ELTE BTK szlavisztika tanszékét, s a Bolgár Tudományos Akadémia tiszteletbeli tagja és a Magyar-Bolgár Baráti Társaság alapítója volt. Cirill és Metód munkásságának elemzése terén Király Péter – számos szlavisztikai tanulmány mellett – elkészítette a szent tanító-fivérekéről, Cirillről és Metódról, valamint a követőikről szóló, „Cirill és Metód igaz története” című elbeszélés tudományos elemzését. Király Péter munkája átfogó és következetes kutatás a Teofilakt ohridi bolgár érsek által összeállított, a 9. sz. végén keletkezett műről.

Király Péter mind nyelvi, mind szerkezeti és tartalmi szempontból elemzi „Cirill és Metód igaz történetét”. A magyar tudós terjedelmes tanulmánya 2001-ben jelent meg a szófiai Prof. Marin Drinov Akadémiai Kiadónál. Szintén érdekes 1974-ben kiadott munkája Konstantin találkozásairól a magyar lovasokkal 816-ban a Krim-félszigeten és a magyarok vezérének találkozásáról Metóddal 882-ben a Duna térségében.

Reméljük, születnek még újabb tudományos munkák úgy a szlavisztika, mint Cirill és Metód működésének kutatása terén.

HARGITAINÉ SZIMEONOVA RAJNA

ДЕНЯТ НА БОТЕВ И НА ЗАГИНАЛИТЕ ЗА СВОБОДАТА И НЕЗАВИСИМОСТТА НА БЪЛГАРИЯ

Денят на Ботев и на загиналите за свободата и независимостта на България се отбелязва ежегодно в България на деня на смъртта на Христо Ботев - 2 юни 1876 година

Официално се чества от 1901 г. През първите години на тържествата на връх Вола присъстват живи Ботевци четници.

За първи път се отбелязва през 1884 г. във Враца и Пловдив. На 2 юни 1948 г. точно в 12 часа е даден първият

сигнал за едноминутно мълчание в цялата страна.

А на връх Околчица всяка година се организира всенародното поклонение. В Унгария името на Ботев носи една улица и Основното училище в жилищен комплекс „Йожеф Егри” във Веспрем. А в Казинцбарцика има площад на неговото име.

Егва ли, когато е писал стихотворението си „Хаджи Димитър”, Христо Ботев е предполагал, че „тоз, който падне в бой за свобода, той не умира”

ще увековечи неговото име и името на всички герои загинали за свободата на България.

Стихотворението е публикувано за първи път във в. „Независимост”, 1873 г. Захари Стоянов твърди, че по спомени на съвременници Ботев го е декламирал гълбо преги публикацията. С малки поправки стихотворението е публикувано в „Песни и стихотворения”. Тук се публикуваме последната редакция.

ХАДЖИ ДИМИТЪР

Жив е мой, жив е! Там на Балкана,
потънал в кърви, лежи и пшшка
юнак с гълбока на гърди рана,
юнак във младост и в сила мъжка.

На една страна захвърлил пушка,
на друга сабля на две строшена;
очи темнеят, глава се люшка,
уста проклинат цяла вселена!

Лежи юнакът, а на небето
слънцето спряно сърдито пече;
жътварка нее нейде в полето,
и кръвта още по-силно тече!

Жътва е сега... Пейте, робини,
тез тъжни песни! Грей и ти, слънце,
в таз робска земя! Ще да загине
и моя юнак... Но млъкни, сърце!

Тоз, който падне в бой за свобода,
той не умира: него жалеят
земя и небо, звяр и природа
и певци песни за него пеят..

Денем му сянка пази орлица
и вълк му кротко раната ближе;
над него сокол, юнашка птица,
и тя се за брат, за юнак грижи!

Настане вечер – месец изгрее,
звезди обсият сводът небесен;
гора зашуми, вятър поведе, –
Балканът нее хайгушка песен!

И самодиви в бяла премена,
чудни, прекрасни, песен поемнат, –
тихо нагазят трева зелена
и при юнакът гоидат, та сегнат.

Една му с билки раната върже,
груга го пръсне с вода студена,
третя го в уста целуне бърже –
и той я гледа, – мила, зесмена!

„Кажу ми, сестро, де – Караджата?
Де е и мойта вярна дружина?
Кажу ми, пък ми вземете гушата, –
аз искам, сестро, тук да загина!”

И плеснат с ръце, на се презгърнат,
и с песни хвъркнат те в небесата, –
летят и пеят, горде осъмнат,
и търсят гухът на Караджата...

Но съмна вече! И на Балкана
юнакът лежи, кръвта му тече, –
вълкът му ближе лютата рана,
и слънцето пак пече ли – пече!

РЕДАКЦИЯ

Виолет Доци (главен редактор),
Кирил Наг, Йордан Тютюнкoв
– 1062 Буганеца, ул. Байза 44., 06 (1) 216 4210

ОТГОВОРЕН ИЗДАТЕЛ г-р Данчо Мусев

Издава се с подкрепата на Канцеларията на министър-председателя, Столичното българско самоуправление и на Българските самоуправления в I., VI., VIII., XIII., XVI. район на Буганеца, Уйпещ, Терезварош, и в Печ, Сегед, Халастелек, Дунахараста, Дунакеси, Дебрецен и Сигет-сентмиклош.

A BOLGÁR ORSZÁGOS ÖNKORMÁNYZAT kiadványa

SZERKESZTŐBIZOTTSÁG

Dóczy Violetta (főszerkesztő), Nagy Kiril, Tütüncov Jordan
– 1062 Budapest, Bajza u. 44., 06 (1) 216 4210

FELELŐS KIADÓ dr. Muszev Dancso

Megjelenik a Miniszterelnökség, a Fővárosi Bolgár Önkormányzat és az I., VIII., XIII. kerületi, az Újpesti, a Терезвароши, valamint a Печси, a Сзегеди, a Халасzteкли, a Дунахараста, a Дунакеси, a Дебрецени és a Сзигетсентмиклоши Bolgár Önkormányzat támogatásával.

ISSN 14163098

NYOMDAI KIVITELEZÉSÉRT FELELŐS
FesztNet Kft.

DESIGN ÉS NYOMDAI ELŐKÉSZÍTÉS
Ruszev Dimitar

A kulturális rendezvényeink és táboraink támogatója:

**Изследователски институт
на българите в Унгария**

Bolgár Kutatóintézet
1062 Budapest, Bajza u. 44. · tel.: +36 (1) 216-4211

Унгаро-Българска Стопанска Камара

Magyar-Bolgár Gazdasági Kamara
1092 Bp., Ráday u. 33/a. · +36(30)655-9589
www.hbcc.eu

Ресторант Царевец

Carevec Étterem
1097 Budapest, Vágóhíd u. 62. · tel.: +36 (20) 417-8576

Хотел Пула · Hotel Rila

1097 Budapest, Vágóhíd u. 62. · tel.: +36 (1) 32-32-991

Редакцията на Български вести

Ви пожелава
приятно и зареждащо лято!

A Bolgár Hírek szerkesztősége
pihenéssel teli,
kellemes nyarat kíván!

Дружество на българите в Унгария

Magyarországi Bolgárok Egyesülete
1097 Bp., Vágóhíd u. 62. · tel.: +36 (1) 216-6560
<http://www.bolgaregyesulet.hu/>

Българско републиканско самоуправление

Bolgár Országos Önkormányzat
1062 Budapest, Bajza u. 44. · tel.: +36 (1) 216-4210

Столично българско самоуправление

Fővárosi Bolgár Önkormányzat
1062 Budapest, Bajza u. 44. · tel.: +36 (1) 216-4211

Български културен институт

Bolgár Kulturális Intézet
1061 Budapest, Andrassy út 14. · tel.: +36 (1) 269-4246

Посолство на Република България в Унгария

Bolgár Köztársaság Nagykövetsége
1062 Bp., Andrassy út 115.
tel.: +36 (1) 322-0836, +36 (1) 322-0824

Активен наблюдател

Bolgár Nemzetiségi Szószóló
1358 Budapest, Széchenyi rkp. 19 · tel.: +36 (1) 441-5435

**Българска православна църква
Св. св. Кирил и Методи**

**Szent Cirill és Szent Metód Bolgár
Pravoszláv Templom**
1097 Budapest, Vágóhíd u. 15. · tel.: +36 (30) 496-4997

Архимандрит Атанасий

Atanaszj archimandrita
tel.: +36 (20) 291-5825

Българско училище за роден език

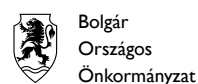
Bolgár Nyelvoktató Nemzetiségi Iskola
1062 Budapest, Bajza u. 44. · tel.: +36 (1) 216-4210

Българска гвезична малцинствена

гетска градина
Bolgár Kétnyelvű Nemzetiségi Óvoda
1062 Budapest, Bajza u. 44. · tel.: +36 (20) 250-7339

**Български културен, документационен
и информационен център**

**Bolgár Kulturális, Dokumentációs
és Információs Központ**
1062 Budapest, Bajza u. 44. · tel.: +36 (1) 216-4211

Очаквайте

спектакъла на Малко театро
в Националния театър в Буганеца

на 10 октомври от 19:30 часа в зала „Аттила Касаи“.

Представлението е на български език с унгарски
субтитри. 60 минути без пауза.

Регистралите се за отложения спектакъл от месец
март зрители могат да получат билетите си след 20
септември в Българския културен дом в работни дни
между 9 и 16 часа. Телефон за връзка +36-1-216-6560

A Malko Teatro legújabb előadása, a **BG Rádió Repülés**
október 10-én 19:30-tól, a budapesti Nemzeti Színház
Kaszás Attila kamaratermében látható.
Bolgár nyelvű előadás magyar felirattal.
60 perc, szünet nélkül. Az elmaradt márciusi előadásra
regisztrált nézők a Bolgár Művelődési Házban
vehetik át a jegyeiket szeptember 20-a után
minden hétköznap 9:00 és 16:00 óra között.
Telefon: +36-1-216-6560

Габриела Хаджикостова и

Атила Шимон пиано, цигулка **Габор Вайс** саксофон, флейта

Ищван Рожа туба **Марцел Дяни** контрабас

Слободан Вертетич акордеон **Томаш Ковач** ударни инструменти

Ника Пап вокал режисура **Ищван Наги**

